

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι μια εθνική ρύθμιση η οποία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, συνίσταται σε ένα εργασιακό καθεστώς που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας σύμβασης εργασίας που συνήφθη πριν από την προσχώρηση του οικείου κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία προβλέπει ότι η σχέση εργασίας λύεται λόγω της συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης, η οποία διαφέρει ανάλογα με το φύλο του εργαζομένου, συνιστά άμεση διάκριση, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία, όταν ο ενδιαφερόμενος εργαζόμενος συμπληρώνει την ηλικία αυτή μετά από την εν λόγω προσχώρηση.

(¹) ΕΕ C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daniele Biasci κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-660/11 και C-8/12) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Τυχερά παίγνια — Συλλογή στοιχημάτων — Προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας — Απαίτηση για αστυνομική άδεια και παραχώρηση δικαιώματος — Εθνική ρύθμιση — Κατώτατες υποχρεωτικές αποστάσεις μεταξύ των σημείων καταθέσεως στοιχημάτων — Διασυνοριακές δραστηριότητες ομοίες με αυτές που αποτελούν αντικείμενο της συμβάσεως παραχωρήσεως — Απαγορεύεται — Αμοιβαία αναγνώριση αδειών στον τομέα των τυχερών παιγνίων)

(2013/C 325/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

(Υπόθεση C-660/11)

Προσφεύγοντες: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

παρεμβαίνουσα: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA

(Υπόθεση C-8/12)

Προσφεύγοντες: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

παρεμβαίνοντες: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta ltd.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δραστηριότητα συνιστάμενη στη συλλογή στοιχημάτων — Εθνική νομοθεσία εξαρτώσα την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας από τη λήψη εγκρίσεως και άδειας δημόσιας ασφαλείας τις οποίες εκδίδει η εθνική διοικητική αρχή — Μη αναγνώριση των εκδιδόμενων από τις αλλοδαπές διοικητικές αρχές εγκρίσεων και αδειών — Συμβατότητα προς τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ (νυν άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ)

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία οι εταιρίες που επιθυμούν να ασκήσουν συναφείς με τυχερά παίγνια δραστηριότητες υποχρεούνται να λαμβάνουν, πέραν της παραχωρήσεως δικαιώματος από το Δημόσιο, και αστυνομική άδεια, προκειμένου να ασκήσουν τέτοιες δραστηριότητες, και κατά την οποία η χορήγηση τέτοιας άδειας επιτρέπεται μόνο σε αιτούντες οι οποίοι έχουν την ιδιότητα του παραχωρησιούχου.

2) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος το οποίο, κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης, έχει αποκλείσει μια κατηγορία επιχειρήσεων από την παραχώρηση άδειας για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και το οποίο επιχειρεί να θεραπεύσει την παραβίαση αυτή προκηρύσσοντας σημαντικό αριθμό νέων παραχωρήσεων να προστατεύει τα εμπορικής φύσεως δικαιώματα που απέκτησαν οι ήδη λειτουργούσες επιχειρήσεις, προβλέποντας μεταξύ άλλων κατώτατες αποστάσεις μεταξύ των πρακτορείων των νέων παραχωρησιούχων και εκείνων των ήδη λειτουργούντων.

Από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, την υποχρέωση διαφάνειας, καθώς και την αρχή της ασφάλειας δικαίου προκύπτει ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις ενός διαγωνισμού, όπως ο επίμαχος στις υποθέσεις των κύριων δικών, και δη οι διατάξεις που προβλέπουν έκπτωση του αναδειχθέντος κατόπιν του διαγωνισμού αυτού παραχωρησιούχου, όπως αυτές του άρθρου 23, παράγραφο 3, του σχεδίου συμβάσεως, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

Δεν συνάδει προς τα άρθρα 43 ΣΛΕΕ και 49 ΣΛΕΕ εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει εκ των πραγμάτων κάθε διασυνοριακή δραστηριότητα στον τομέα των παιγνίων ανεξαρτήτως της μορφής ασκήσεως της δραστηριότητας αυτής, και, ειδικότερα, στις περιπτώσεις όπου θα ήταν δυνατή η άμεση επαφή μεταξύ του καταναλωτή και του επιχειρηματία και ο φυσικός έλεγχος για σκοπούς αστυνομώσεως των μεσολαβητών της εταιρίας που είναι εγκατεστημένοι στην εθνική επικράτεια. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει αν τούτο ισχύει ως προς το άρθρο 23, παράγραφος 3, του σχεδίου συμβάσεως.

3) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ έχουν την έννοια ότι, στο παρόν στάδιο της εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης, το γεγονός ότι μια επιχείρηση διαθέτει, εντός του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη, άδεια που της επιτρέπει να παρέχει υπηρεσίες τυχερών παιγνίων, δεν εμποδίζει άλλο κράτος μέλος να εξαρτά, τηρουμένων των απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης, τη δυνατότητα της επιχειρήσεως αυτής να παρέχει αυτού του είδους τις υπηρεσίες σε καταναλωτές ευρισκόμενους στο έδαφός του, από την κατοχή άδειας χορηγούμενης από τις αρμόδιες του αρχές.

(¹) ΕΕ C 73 της 10.03.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Υπόθεση C-49/12) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» — Αγωγή ασκηθείσα από δημόσια αρχή — Αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από συμμετοχή σε φορολογική απάτη τρίτου μη υποκείμενου στον ΦΠΑ]

(2013/C 325/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Πεδίο εφαρμογής — Εμπίπτει ή όχι η αγωγή αποζημιώσεως την οποία άσκησε η φορολογική αρχή κράτους μέλους κατά φυσικών και νομικών προσώπων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος λόγω μη αποδόσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας και η οποία στηρίζεται στη διάπραξη του αδικήματος της «unlawful means conspiracy» που εμπίπτει στο δικαίο της εξωσυμβατικής ευθύνης (tort);

Διατακτικό

1) Η έννοια «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνεύεται ως καλύπτουσα αγωγή με την οποία μια δημόσια αρχή κράτους μέλους προβάλλει έναντι φυσικών και νομικών προσώπων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος αξίωση αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από παράνομη οργανωμένη συμφωνία με σκοπό την απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας ο οποίος οφείλεται στο πρώτο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.04.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anton Schlecker, ασκών εμπορία υπό την εμπορική επωνυμία «Firma Anton Schlecker» κατά Melitta Josefa Boedeker

(Υπόθεση C-64/12) (¹)

(Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Σύμβαση εργασίας — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος «παρέχει συνήθως την εργασία του» — Σύμβαση συνδεδεμένη στενότερα με άλλο κράτος μέλος)

(2013/C 325/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anton Schlecker, ασκών εμπορία υπό την εμπορική επωνυμία «Firma Anton Schlecker»

κατά

Melitta Josefa Boedeker

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980 (ΕΕ 1984, L 146, σ. 7) — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Σύμβαση εργασίας — Δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του — Εργαζόμενος ο οποίος παρείχε την εργασία του επί μακρόν και αδιαλείπτως εντός κράτους μέλους — Σύμβαση εργασίας η οποία, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων της υποθέσεως, συνδέεται στενότερα με άλλο κράτος μέλος